

NEM FOGY EL SOHA

Makra Ildikó

Az idő elillan tova,
A követ befedi a moha,
Az utat a feledés pora,
Eltűnik minden jelző,
Eltűnik minden metafora,
Porrá válik a bölcs,
És porrá válik az ostoba,
Tovaszáll évek hosszú sora.

De megmarad az utolsó vacsora
Kenyere és bora.

Mert a szeretet
Nem fogy el soha.

Forrás: www.keresztenydalok.hu